

Stop de groene leugen

De Glyfosaat discussie

Er werd geen glyfosaat aangetroffen in de urine van 18 Franse boeren na gebruik van glyfosaat, dat was de uitslag van een proef die onlangs is uitgevoerd in Frankrijk.

Deze proef is uitgevoerd naar aanleiding van een discussie in het Europarlement.

Hierin werd gesteld dat urine van Europarlementariërs en bekenden Fransen aangetast zou zijn met het onkruidbestrijdingsmiddel glyfosaat.

Discussie uit zijn verband getrokken

Dit geeft discussies op hoog niveau die helemaal uit verband worden getrokken.

Na deze discussie heeft onlangs de tiende burgemeester van het Franse plaatsje Murles een totaal verbod op glyfosaat in de gemeente vastgesteld. En een burgemeester in het Franse plaatsje Langouet, heeft een verbod afgekondigd voor het gebruik van glyfosaat binnen een straal van 150 meter vanaf de woningen in zijn gemeente.

In Duitsland pakt de Duitse minister van Milieu, Svenja Schulse, ook door. Vanaf 2024 zal het middel glyfosaat volledig verboden zijn.

Dit wordt in Duitsland uitgevoerd om de insecten sterfte terug te dringen.

En ook dit is een niet bewezen feit, alleen gevoed door emoties van de dag!

Als ik zie wat er in onze straten nu gebeurt heb ik hier mijn vraagtekens bij. Gasbranders die af en aan rijden, waarbij de straten er nu soms bij liggen als een zwijnenstal. Totaal groen, glad bij nat weer.

Er zijn zelfs al ouderen gevallen hierdoor.

Dit is niet belangrijk want dat hoort erbij zegt de overheid.

Als je dan kijkt hoeveel CO2 er nu de lucht ingaat met deze gasbranders en wat het ons als samenleving extra kost!

Bij ons op Schouwen-Duiveland vier keer meer dan het vorige beleid, met

pleksgewijs het onkruid bestrijden met behulp van glyfosaat. Ik vraag me wel eens af waar we mee bezig zijn.

Ik denk dat we in de politiek veel te weinig tegengas geven en met te weinig tegen argumenten komen, om toch af en toe bestrijdingsmiddelen te mogen blijven gebruiken.

Neem nu ons eigen waterschap gebied.

Daar is ook een nultolerantie afgesproken voor bestrijdingsmiddelen.

Distel haarden, Jacob kruiskruid en bereklauwen mogen niet meer gespoten worden. Deze moeten gemaaid worden.

Vele praktische bestuurders weten hoe het gezegde is:

Stekels maaien is Stekels zaaien.

In de praktische uitvoering blijkt dat pas als er grote plekken distels zijn, een loonwerker wordt ingeschakeld om deze te maaien.

Niet voor elke klacht wordt uitgerukt, klachten worden gebundeld, totdat er een volledige dag maaiwerk is voor de loonwerker.

Hierdoor duurt soms twee weken voordat er actie wordt ondernomen. U weet wat er met een bloeiende distel gebeurt?!

Nu is bij mij de vraag als waterschapsbestuurder:

Hoe ver willen we hier mee gaan?

Nou ik zal het u zeggen.

We zijn met zijn allen al veel te ver gegaan. Op verschillende plaatsen wordt het een steeds grotere rotzooi.

Als overheid zouden we moeten kunnen beschikken over enkele liters Roundup en MCPA voor de bestrijding van de Bereklauw en de distel haarden. Dan zouden we het milieu erg sparen. Vervolgens hoeven de boeren niet meer zo vaak vele liters over hun stoppels te spuiten in het najaar.

Ook hoeven de tractoren van de loonwerkers niet meer worden ingeschakeld om af en toe de Bereklauwen te maaien.

En tot slot kunnen de dijken dan door de boeren worden beheerd.

De vraag is:

Moet ik me inspannen voor deze strijd?

U mag het zeggen !

Kees Hanse, akkerbouwer te Zierikzee.